KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 526/2014,

annettu 12 päivänä maaliskuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla hintaerosta tehtävän arvion määrittämiseksi ja rajallisten pienempien salkkujen täsmentämiseksi vastuun arvonoikaisuriskin osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja erityisesti sen 383 artiklan 7 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vastuun arvonoikaisuriskiin liittyvien omien varojen vaatimusten määrittämiseen tarkoitetun kehittyneen menetelmän soveltamisalaan voi kuulua vastapuolia, joiden osalta luottoriskinvaihtosopimusten hintaeroa ei ole käytettävissä. Tällaisessa tapauksessa laitosten on sovellettava hintaeroa, joka on asianmukainen vastapuolen luokitukseen, toimialaan ja alueeseen nähden, jäljempänä 'hintaerosta tehtävä arvio', asetuksen (EU) N:o 575/2013 383 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan, jossa määritellään käsite s_i, mukaisesti.

(2) Vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan hintaerosta tehtävän arvion määrittämistä koskevien sääntöjen olisi mahdollistettava laajojen luokitus-, toimiala- ja alueluokkien käyttö ja annettava laitoksille tarpeellista joustavuutta, jotta ne voisivat itse määrittää asianmukaisimman hintaerosta tehtävän arvion oman asiantuntija-arvionsa perusteella.

(3) Täsmennettäessä sitä, miten laitosten olisi otettava huomioon yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden luokitusta, toimialaa ja aluetta koskevat ominaispiirteet määrittäessään omien varojen vaatimusten määrittämistä varten asianmukaista hintaerosta tehtävää arviota asetuksen (EU) N:o 575/2013 edellyttämällä tavalla, on aiheellista laatia säännöt, joiden nojalla ominaispiirteet voidaan ottaa huomioon kutakin ominaispiirrettä koskevien vähimmäisluokkien avulla, jotta varmistetaan näiden edellytysten yhdenmukainen soveltaminen.

(4) Lisäksi, kun yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden tapauksessa on läheinen sidonnaisuus, esimerkiksi aluehallinnon tai paikallisviranomaisen ja valtion välillä, olisi sallittava se, että asianmukainen hintaerosta tehtävä arvio määritetään ainoastaan yksittäisen liikkeeseenlaskijan luottoriskimarginaalista silloin, kun tämä johtaa asianmukaisempaan arvioon.

(5) Vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen laskemiseksi asianmukaisella tavalla hintaerosta tehtävä arvio olisi määritettävä käyttämällä tietoja, jotka pohjautuvat likvideillä markkinoilla tehtyihin havaintoihin, ja tietojen taustaolettamusten, muun muassa eri erääntymisaikoihin liittyvien tietojen interpoloimista ja ekstrapoloimista koskevien olettamusten, olisi oltava käsitteellisesti moitteettomia.

(6) Jotta voidaan varmistaa laitosten käytäntöjen lähentyminen, estää epäjohdonmukaisuudet ja ottaa huomioon se seikka, että implisiittiset maksukyvyttömyyden todennäköisyydet, jäljempänä 'PD-luvut', hintaerot, jotka koskevat luottoriskinvaihtosopimuksia, ja tappio-osuudet, jäljempänä 'LGD-luvut', muodostavat yhden yhtälön, jossa on kaksi tuntematonta muuttujaa, sekä se seikka, että markkinoiden käytäntönä on soveltaa kiinteää LGD-arvoa implisiittisten PD-lukujen johtamiseen markkinoiden hintaeroista, laitosten olisi sovellettava sellaista 'LGD_{MKT}-arvoa', joka on yhdenmukainen markkinaosapuolten yleisesti käyttämän kiinteän LGD-arvon kanssa, implisiittisten PD-lukujen määrittämiseen luottoriskimarginaaleista, joilla on käyty kauppaa likvideillä markkinoilla ja joita on käytetty määritettäessä arvioitua luottoriskimarginaalia kyseessä olevalle vastapuolelle.

(7) Kun haetaan lupaa soveltaa vastuun arvonoikaisuriskin kehittynyttä menetelmää pienempien salkkujen rajalliseen määrään, on asianmukaista ymmärtää tällainen salkku asetuksen (EU) N:o 575/2013 272 artiklan 4 kohdassa määritellyksi nettoutusryhmäksi, tarkastella vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisten sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien transaktioiden määrää ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisten sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien nettoutusryhmien kokoa ja rajata nämä

tekijät yhtäältä tiettyyn prosenttiosuuteen kaikkien vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisten transaktioiden kokonaismäärästä ja toisaalta prosenttiosuuteen kaikkien vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen laskennan alaisten nettoutusryhmien yhteenlasketusta koosta, jotta laitosten eri ulottuvuudet voidaan ottaa huomioon.

(8) Jotta voitaisiin lieventää mahdollisia katkoksia vastuun arvonoikaisuriskin laskennan kehittyneen menetelmän soveltamisessa pienempien salkkujen rajalliseen määrään, vastuun arvonoikaisuriskin laskennan kehittyneen menetelmän soveltaminen olisi lopetettava vasta silloin, kun määrälliset rajat rikotaan kahtena perättäisenä vuosineljänneksenä.

(9) Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tietää, milloin pienempien salkkujen rajallisen määrän vaatimusta ei enää täytetä, jotta ne kykenisivät suorittamaan valvontatehtävänsä tehokkaasti; laitosten olisi siis tällaisissa tapauksissa annettava toimivaltaisille viranomaisille asiasta tieto.

(10) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan pankkiviranomainen on toimittanut komissiolle.

(11) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([1]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asianmukaisen hintaerosta tehtävän arvion määrittäminen

1. Hintaerosta tehtävä arvio katsotaan tietyn vastapuolen osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 383 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti vastapuolen luokitukseen, toimialaan ja alueeseen nähden asianmukaiseksi silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) hintaerosta tehtävä arvio on määritetty niin, että siinä on otettu huomioon kaikki b, c ja d alakohdassa täsmennetyt vastapuolen luokitusta, toimialaa ja aluetta koskevat ominaispiirteet;

b) luokitusta koskeva ominaispiirre on määritelty soveltamalla sisäisten ja ulkoisten luottoluokituslähteiden ennalta määriteltyä hierarkiaa. Luokitukset jaotellaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 384 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin luottoluokkiin (credit quality steps). Tapauksissa, joissa on saatavilla useita ulkoisia luottoluokituksia, niiden jaottelussa luottoluokkiin on noudatettava mainitun asetuksen 138 artiklassa useammalle luottoluokitukselle vahvistettua menetelmää;

c) toimialaa koskeva ominaispiirre on määritelty ottamalla huomioon vähintään seuraavat toimialaluokat:

   i) julkinen sektori;

   ii) rahoituslaitokset;

   iii) muut;

d) aluetta koskeva ominaispiirre on määritelty ottamalla huomioon vähintään seuraavat alueluokat:

   i) Eurooppa;

   ii) Pohjois-Amerikka;

   iii) Aasia;

   iv) muut maat;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

e) hintaerosta tehtävän arvion on edustavasti kuvastettava saatavilla olevia luottoriskinvaihtosopimuksia koskevia hintaeroja ja muiden sellaisten luottoriskivälineiden hintaeroja, joista käydään kauppaa likvideillä markkinoilla, minkä lisäksi hintaerosta tehtävän arvion on perustuttava asianmukaisten luokkien yhdistelmään ja täytettävä 3 kohdassa tarkoitetut tietojen laatua koskevat kriteerit;

f) hintaerosta tehtävän arvion asianmukaisuuden määrittäminen perustuu volatiliteettiin eikä niinkään hintaeron tasoon.

2. Tarkasteltaessa vastapuolen luokitusta, toimialaa ja aluetta koskevia ominaispiirteitä 1 kohdan mukaisesti, asianmukaisena pidetään sitä, että hintaeroa koskeva arvio määritetään aluehallinnolle tai paikallisviranomaiselle asianomaisen liikkeeseenlaskijana olevan valtion luottoriskimarginaalin perusteella, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) aluehallinnolla tai paikallisviranomaisella ja valtiolla on sama luottoluokitus;

b) aluehallinnolla tai paikallisviranomaisella ei ole luottoluokitusta.

3. Kaikkien sellaisten tietopanoksien, joita sovelletaan hintaerosta tehtävän arvion määrityksessä, on perustuttava luotettaviin tietoihin, jotka nojaavat asetuksen (EU) N:o 575/2013 338 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuilla likvideillä kaksisuuntaisilla markkinoilla tehtyihin havaintoihin. Riittävien tietojen on oltava saatavilla hintaerosta tehtävien arvioiden laatimiseksi kaikkien asianmukaisten maturiteettien ja mainitun asetuksen 383 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen aiempien ajanjaksojen osalta.

2 artikla

LGD_{MKT}-luvun yksilöiminen

Yksilöidäkseen hintaeroarvion käyttämistä edellyttävän vastapuolen tappio-osuuden (LGD_{MKT}-luvun) vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi kehittyneen menetelmän mukaisesti laitosten on sovellettava sellaista LGD_{MKT}-arvoa, joka on yhdenmukainen markkinaosapuolten yleisesti käyttämän kiinteän LGD-arvon kanssa, implisiittisten PD-lukujen määrittämiseen niistä markkinoiden hintaeroista, joita on käytetty määritettäessä hintaeroa koskevaa arviota kyseessä olevalle vastapuolelle 1 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Ehdot täyttävien salkkujen määrää ja kokoa koskevat määrälliset rajoitukset

1. Jotta asetuksen (EU) N:o 575/2013 383 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettu pienempien salkkujen rajallista määrää koskeva kriteeri täyttyisi, kaikkien seuraavien edellytysten on täytyttävä:

a) kaikkien vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisten sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien transaktioiden määrä ei saa olla enempää kuin 15 prosenttia vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisten transaktioiden kokonaismäärästä;

b) kunkin yksittäisen vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisen sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattoman nettoutusryhmän koko ei saa olla enempää kuin 1 prosentti kaikkien vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisten nettoutusryhmien yhteenlasketusta koosta;

c) kaikkien vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisten sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien nettoutusryhmien yhteenlaskettu koko ei saa olla enempää kuin 10 prosenttia kaikkien vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen alaisten nettoutusryhmien yhteenlasketusta koosta;

2. Sovellettaessa 1 kohdan b ja c alakohtaa nettoutusryhmien kooksi katsotaan nettoutusryhmän maksukyvyttömyyshetken vastuu, joka lasketaan käyttämällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa tarkoitettua markkinahintaan arvostamisen menetelmää ja jossa otetaan huomioon mainitun asetuksen 298 artiklan mukaiset nettoutusvaikutukset mutta ei vakuuksien vaikutuksia.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen on laskettava kultakin vuosineljännekseltä aritmeettinen keskiarvo vähintään kuukausittain kerätyistä seuraavia suhteita koskevista havaintotiedoista:

a) sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien transaktioiden määrä suhteessa transaktioiden kokonaismäärään;

b) suurimman yksittäisen sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattoman nettoutusryhmän koko suhteessa kaikkien nettoutusryhmien yhteenlaskettuun kokoon; ja

c) kaikkien sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien nettoutusryhmien yhteenlaskettu koko suhteessa kaikkien nettoutusryhmien yhteenlaskettuun kokoon.

4. Jos 1 kohdassa täsmennetyt kriteerit eivät täyty 3 kohdassa tarkoitetuissa kahdessa perättäisessä laskelmassa, laitoksen on sovellettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 384 artiklassa säädettyä standardimenetelmää vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen kaikkien sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien nettoutusryhmien osalta ja ilmoitettava tästä toimivaltaisille viranomaisille.

5. Edellä 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoinnin tasolla sen mukaan, mikä on asetuksen (EU) N:o 575/2013 283 artiklassa tarkoitetun sisäisen mallin menetelmän käyttöä koskevan luvan soveltamisala.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO